

Sygn. akt IV CSK 167/18

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z wniosku K. W., L. W., U. A. W. i T. D. B.

przy uczestnictwie A. Ś., S. R., A. N., M. I. i O. M.

o zmianę stwierdzenia nabycia spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 września 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie L. W.

od postanowienia Sądu Okręgowego w E.

z dnia 31 sierpnia 2017 r., sygn. akt I Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od L. W. na rzecz O. M. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w E. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w D. z dnia 30 listopada 2015 r. w ten sposób, że oddalił wniosek K. W., L. W., U. A. W. i T. D. B. o zmianę stwierdzenia nabycia spadku po M. W.

Wnioskodawczyni L.W. powołała podstawę przewidzianą w art. 679 § 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania wskazała przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt k.p.c. Oczywistą zasadność skargi kasacyjnej połączyła z oczywistym naruszeniem art. 679 § 1 k.p.c., ponieważ Sąd Okręgowy nie uwzględnił braku obiektywnej możliwości zakwestionowania przez W.W. autentyczności podpisu spadkodawczyni na testamencie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna została ukształtowana w kodeksie postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. polega na ewidentnej i widocznej od razu wadliwości zaskarżonego orzeczenia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia dogłębnej analizy i bardziej złożonych dociekań. W postanowieniu z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12

(nieopubl.), Sąd Najwyższy wyjaśnił ponadto, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia i do istnienia takiego związku między wytykanym uchybieniem, a wynikiem postępowania w sprawie powinien zmierzać skarżący. Skarżąca nie wykazała, że zaskarżone postanowienie dotknięte jest tego rodzaju wadliwością. Analiza wniosku i jego uzasadnienia, w połączeniu z podstawą skargi kasacyjnej i motywami zaskarżonego orzeczenia, nie daje podstaw do uznania rozumowania Sądu Okręgowego za niepoprawne. Nie zasługiwał na podzielenie zarzut braku możliwości zakwestionowania przez W.W. autentyczności podpisu, ponieważ nie uwzględnia on okoliczności faktycznych przyjętych przez Sąd Okręgowy za podstawę orzeczenia, a został oparty na subiektywnym odczuciu skarżącej. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy wiąże okoliczności faktyczne będące podstawą zaskarżonego orzeczenia, stosownie do art. 398¹³ § 2 k.p.c.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności postępowania, której podstawy Sąd Najwyższy bierze pod rozagę z urzędu, zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z zasady przewidzianej w art. 520 § 3 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.